

Og så vil jeg godt henlede fru Pia Christmas-Møllers opmærksomhed på, at i det forslag til vedtagelse, som De Konservative er medfor-slagsstillere til, har man inddelt tingene, så man har én sektion, der handler om, hvad man på-lægger regeringen, det er den sidste del, og den første del er, hvad man noterer sig at regerin-gen ønsker, nemlig at charteret bliver et politisk dokument.

Burde det her, hvis det var vigtigt for De Konservative, ikke have været nede i den sek-tion, hvor det handler om, hvad man pålægger regeringen?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Lad mig svare med at slå fast, at Det Konserva-tive Folkeparti altid har haft en positiv tilgang til den europæiske vision. Helt tilbage fra 1972 og fremefter har vores indgang været positiv, fordi vi her ser den helt store mulighed for få Europa til at samarbejde hen over tidligere tiders blodige interessekonflikter.

Når jeg siger det, så er det, fordi modstan-derpartierne til enhver tid har haft en helt an-den tilgang, nemlig en mistillidens tilgang til det europæiske projekt, og det er også det, der afspejler sig i de indlæg, der har været for et øjeblik siden. Man stiller mig nogle spørgsmål ud fra en teoretisk forestilling om, hvad der kunne komme til at ske om nogle måneder, nogle ting, som overhovedet ikke ligger i pipe-linen, som ikke ligger i topmødekonklusionerne, som ikke ligger i opdraget til Charter-udvalget og konventet.

Den mistillid kan jeg ikke bruge til noget, og jeg har ikke brug for at sige, at det er ikke dét, og det er ikke dét, vi ikke vil. Jeg har mere brug for at se på: Hvor kan vi samle flertal om noget?

Her er der tale om helt klare retningslinjer fra Kölntopmødet, som er blevet bekræftet af den danske regerings mandat, som er blevet be-kræftet så sent som i dag af både udenrigsmini-steren og justitsministeren. Og det står direkte i justitsministerens tale, at der klart er lagt op til, at Charterudvalget skal udarbejde et politisk dokument. Det følger af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Köln, det står der klart i udenrigsministerens tale. Jeg mener ikke, der er mere, vi kan forlange.

At modstanderpartierne til enhver tid gerne vil have et flertal om en masse negationer, er der ikke noget nyt i, men Det Konservative

Folkeparti vil altså hellere holde fast i haserne på regeringen, så de leverer den vare, vi har gi-vet dem mandat til at levere. Og her handler det om et politisk charter, hvor man præciserer og synliggør eksisterende rettigheder, og hvor man sikrer, at den dagsorden, der præger rege-ringskonferencen, handler om udvidelsen og ikke alle mulige andre ting.

Det har vi fået tilsagn om. Der er et flertal bag den vedtagelse, og den foretrækker vi i ste-det for at være med i et lille råbende oppositi-onsmindretal anført af hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, ja, nu var det jo altså en konservativ parti-formand, der fik sagt, at unionen var stendød, ikke? Så vi har jo noget at have mistilliden i.

Hver eneste gang, vi skal til en eller anden afstemning, siger man: Bare rolig, der sker in-genting. I kan roligt stemme ja, og så får I ikke mere union, I får ikke flere folkeafstemninger i de næste, som statsministeren sagde, mange, mange år. Og så står vi med en folkeafstemning den 28. september 2000.

Nu står vi her og arbejder med et charter om grundlæggende rettigheder. Så får vi at vide, at det handler overhovedet ikke om, at det på et tidspunkt skal ind i Traktaten, at vi skal have en egentlig forfatning i EU. Nej, nej, sådan nogle skræmmebilleder, sådan en mistillid at stille op, hvad er det dog for noget?

Det er jo fuldstændig rigtigt, som det allerede er nævnt heroppefra, at det jo er, fordi man skal på den anden side af den 28. september 2000, man skal lige have jaet til euroen, og så går det selvfølgelig hurtigt. Det er da derfor, man ikke vil forpligte sig i dag.

Må jeg minde om igen, at i det forslag til vedtagelse, vi har fået fremlagt, er der dels en sektion, der hedder »Folketinget tager regerin-gens redegørelse til efterretning og noterer sig, at regeringen ønsker, at charteret bliver et poli-tisk dokument.« Så har man længere nede en sektion, der handler om, at »Folketinget pålæg-ger regeringen at arbejde for«. Hvis man mente noget med det, man siger om, at charteret her skal være et politisk dokument og ikke skal ind i Traktaten, så havde man selvfølgelig puttet den del af det ned i den del, hvor man pålægger regeringen noget, og ikke dér, hvor man bare udtrykker et ønske.